

gaudeixin d'existència oficial; queda prohibida l'intrmissió en ells d'altres agrupacions qualsevulla que sigui el seu nom. (Sindicats, Federacions, etc.).

És evident que aquesta disposició en el cas de restablir-se, nova conculcació dels drets col·lectius, imperant novament un estat de força, equival a ferir de mort el nostre Sindicat i almenys a condemnar-lo a arrastrar una vida professional migrada com malauradament ens ha estat imposat aquests darrers anys per la Dictadura i ens treu la possibilitat d'esdevenir l'Entitat professional potent que tots volem que sigui, ja que en representar, com realment representa, la genuïna i veritable voluntat de l'estament mèdic de Catalunya i Balears té dret de fruir una vida esplendorosa, essent l'instrument de regeneració de la classe i intervenint en tots els aspectes de la vida professional del metge. Precisament en acabar-se la Dictadura que ens havia imposat un silenci obligat i una actuació migrada, reservada únicament als aspectes de la previsió i cooperació, i en restablir-se paulatinament la normalitat de les associacions lliures, els dirigents del Sindicat hem redactat un projecte d'Estatut que serà àmpliament i democràticament discutit en la propera Assemblea de Delegats i, si com és d'esperar recull els anhels i aspiracions dels metges Catalans i Balears, tornarà el Sindicat a aconseguir el lloc superior que li pertoca.

El nostre Sindicat de Metges no ha volgut immiscuir-se mai en cap aspecte de la vida purament oficial del metge i en les relacions d'incumbència dels Col·legis amb els organismes de l'Estat. La seva força està completament al marge de tota tutela oficial i es recolza exclusivament en la voluntat dels seus afiliats.

Tampoc no ha pretès mai que cap Col·legi català hagi mancat en el més mínim a les regles, normes i lleis que l'Estatut dels Col·legis obliga a les respectives Juntes i als seus col·legiats. És evident, però, que la ideologia en què està inspirat, influirà sempre, encara que només sigui moralment, en l'actuació de les Juntes. Què altra cosa pot esperar-se quan a Catalunya el 85 % de metges, i entre ells totes les personalitats més desta-

caades en el doble aspecte científic i professional, figuren voluntàriament i amb entusiasme en les seves llistes. A més a més un metge que no sigui Sindicat, o que essent-ho no porti una vida sindical exemplar, sense que cap Reglament ho pugui condicionar ni esmentar, difícilment serà a Catalunya elevat a la categoria de dirigent del Col·legi. Hi ha aspectes en la vida de les corporacions que no estan, ni poden estar-ho, escrites en cap Reglament, però estan gravades en el cor dels seus components amb una força moral tan intensa que difícilment l'assoliran la lletra, a vegades morta i imposada, d'un reglament.

Si contra el que ha estat fins ara norma directiva del Sindicat, aquest pretingués mai obstaculitzar la vida dels Col·legis catalans, intervenint en els seus acords i apartant-los del compliment dels seus Estatuts i Reglaments, és de tota evidència que amb el que disposa el dret comú n'hi ha prou per a imposar les corresponents sancions al Sindicat i no fa cap falta el contingut de la disposició addicional 5.ª per defensar els drets dels Col·legis. Quin esperit ha pogut dictar, doncs, aquesta disposició? És clar, per tant, que únicament el desig de poder en tot moment disposar arbitràriament i a mida dels seus desigs de la vida del nostre Sindicat, reduint-lo permanentment a les branques de previsió i cooperació ja que no dissoldre'l, sense que pugui intervenir mai en els altres aspectes professionals per quals normes i resolucions portava abans de la Dictadura una acció conjunta i paral·lela amb els Col·legis que eren el seu braç executiu i amb completa satisfacció dels metges catalans.

És veritat que ens ha estat promès, després de les nostres gestions per a enderrocar aquesta disposició 5.ª, que, amb motiu de la fundació de la Previsió Mèdica Nacional, que funcionarà també a Catalunya paral·lelament a la nostra Mutual, i havent d'admetre per tant oficialment certes relacions entre els Col·legis i el Sindicat, es procuraria derogar-lo amb aquesta excusa. Però persisteix el perill que en venir derogat per aquest motiu ho sigui sols parcialment, condicionant-ho a aquestes precises relacions. A més hem de tenir la ferma resolució de no acceptar un especial